

[Glensgård]

radikale venstres opfattelse, at vi har fået det eksakte tal; det andet var kun et skøn, man havde givet. Nu har man altså fået den eksakte beregning, og vi må da normalt rette os efter de eksakte tal og ikke bare efter nogle skøn, om de så kommer fra en arbejdsminister, eller hvor de kommer fra.

Hr. Brøndsted sagde, at man havde forhandlet sig frem til en ordning. Ja men hvad var det, man havde forhandlet ud fra? Ud fra et skøn. I mellemtiden er, som jeg sagde, disse beregninger kommet frem, men venstre vil ikke følge disse beregningstal, selv om de i betænkningen skriver, at de finder, det er rimeligt, at der betales fuld erstatning.

Jeg håber da, at fru Ritta Ahm fra kristeligt folkeparti vil meddele her, om kristeligt folkeparti stemmer ja eller nej til dette ændringsforslag, for fru Ritta Ahm har i udvalget og her fra talerstolen sagt, at kristeligt folkeparti fandt, det var rimeligt, at der blev betalt fuld erstatning. Selvfølgelig, hvis kristeligt folkeparti bare stemmer ja, accepterer vi det, men hvis kristeligt folkeparti tager en anden holdning, ønsker vi at høre, hvorfor kristeligt folkeparti tager dette andet standpunkt.

Til sidst skal jeg kun til hr. Ninn-Hansen sige, at når vi har sagt, at vi stemmer nej til lovforslaget som helhed, men at vi ønsker at markere os med dette ændringsforslag, så har fremskridtspartiet en idé om, at vi skal gøre denne lovgivning som al anden lovgivning så lidt skadelig eller så god, alt efter hvilken vurdering vi skal anlægge, som overhovedet muligt, og vi ønsker at have indflydelse under lovforslagernes behandling, uanset hvilken stilling vi tager til lovforslagene som helhed.

Så stillede hr. Ninn-Hansen et spørgsmål under første behandling, nemlig: ja men hvordan kan fremskridtspartiet dog tage denne stilling, for det er jo en udgift, hvis det er sådan, at disse tjenestemænd nu går over i en anden fagforening? Hertil må jeg bare sige, at det er helt givet, at Dansk Kommunal Arbejderforbund ikke kan acceptere, at deres arbejdsløshedskasse går konkurs. Dansk Kommunal Arbejderforbund ønsker jo ikke at se Dansk Kommunal Arbejderforbund splittet op i 3-4-5 eller 10 andre fagforeninger. Det er også ud fra de

betragtninger, at fremskridtspartiet har sagt, at vi ønsker ikke at være med til at støtte, som vi skrev i betænkningen, en sådan socialdemokratisk støtteforening. Hr. Ninn-Hansen ved udmærket godt, at en sådan fagforening ikke ønsker at se sig selv splittet op indefra. Det var som sagt de bemærkninger, hr. Ninn-Hansen efterlyste.

(Kort bemærkning).

Otto Mørch (S):

Det er en kendsgerning, også bekræftet af venstres ordfører, at der her ved anden behandling i tinget ikke forelå noget ændringsforslag fra fremskridtspartiet. Jeg konstaterer, at de lurepasser som sædvanlig.

Arbejdsministeren (*Erling Dinesen*):

Der er nogle ting, fremskridtspartiet toltalt har misforstået i denne sag, synes jeg nok. De 20 mill. kr. er et kompromis, som er opnået under det arbejde, som er foregået i udvalget. Jeg skal ikke sige mere om det, det blev oplyst under anden behandling, hvor vi i øvrigt også drøftede dette spørgsmål.

Så spurgte hr. Ninn-Hansen om, hvor mange tjenestemandsmlemmer der var. Jeg vil gerne lige benytte lejligheden til at rulle op konsekvenserne af en forkastelse af dette lovforslag. Vedtages lovforslaget ikke, må man regne med, at denne arbejdsløshedskasse vil blive opløst i begyndelsen af april 1976. Jeg kan oplyse, at der er 12.000 tjenestemandsansatte medlemmer. For dem gælder det, at de er medlemmer af arbejdsløsheds-kassen som følge af en forpligtelse hertil ifølge vedtægten for Forbundet for offentligt ansatte. Hvis arbejdsløsheds-kassen måtte blive opløst, vil de pågældende ikke have nogen tilskyndelse til at forsikre sig mod arbejdsløshed, og herigennem går staten glip af en kontingentindtægt på for øjeblikket 5 mill. kr. om året; det vil altså stige i takt med den udvikling, som sker på dette felt. Såfremt kassen anerkendes, vil dette beløb blive indbetalt til staten uden nogen dertil svarende udgift for staten, idet de pågældende ikke har nogen risiko for arbejdsløshed. De ikke-tjenestemandsansatte medlemmer, der har en reel ledighedsrisiko, må vi forvente enten vil søge optagelse i andre kasser eller i mindre grupper danne nye kasser, som derefter kan kræves statsanerkendt. Statens udgifter til dagpenge